

no poguera obtindre els documents necessaris, presentarà, almenys, el testimoni de l'acta notarial estesa, per a fer constar que els va reclamar al jutge o Tribunal que hauria hagut de facilitar-los o manar expedir-los.»

Disposició final tercera.

La present Llei entrarà en vigor als sis mesos de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei i que la facen complir.

Madrid, 24 d'octubre del 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

(Esta Llei s'hi inclou tenint en compte la correcció d'errors publicada en el «Boletín Oficial del Estado» número 281, amb data 23 de novembre del 2002.)

20855 LLEI 39/2002, de 28 d'octubre, de transposició a l'ordenament jurídic espanyol de diverses directives comunitàries en matèria de protecció dels interessos dels consumidors i usuaris. («BOE» 259, de 29-10-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta Llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

En els últims anys la Comunitat Europea ha impulsat una ambiciosa política de protecció dels interessos dels consumidors i usuaris. La construcció efectiva del mercat interior, així com el seu bon funcionament, requereix normes comunes de protecció dels consumidors en un espai europeu sense fronteres interiors, en què les persones, les mercaderies, els capitals i els servicis circulen lliurement.

Per això, s'han aprovat nombroses Directives referides a dos àmbits normatius que, sent diferents en diversos aspectes, tenen com a element comú la seua connexió directa amb els drets dels consumidors i usuaris: l'àmbit dels contractes d'adhesió, d'una banda, i el de l'activitat publicitària, d'una altra. Així, i sense voler ser exhaustius, s'han aprovat Directives comunitàries referents a la publicitat dels medicaments, a la radiodifusió televisiva, a les clàusules abusives en els contractes realitzats amb consumidors, als viatges combinats o al crèdit al consum, entre altres.

No obstant, la Comunitat ha considerat que els mecanismes actualment existents per a garantir el compliment d'estes Directives no sempre permeten posar fi, en el moment oportú, a les infraccions perjudicials per als interessos col·lectius dels consumidors.

D'altra banda, és ben cert que l'eficàcia de les mesures nacionals de transposició de les dites Directives es pot vore mitigada quan les pràctiques il·lícites que es persegueixen produeixen el seu efecte en un Estat membre distint

d'aquell en què s'han originat, amb el perjudici que açò implica per al bon funcionament del mercat interior. En conclusió, és necessari aproximar les disposicions nacionals que permeten fer cessar estes pràctiques il·lícites.

Així, el Parlament Europeu i el Consell han aprovat la Directiva 98/27/CE, de 19 de maig de 1998, relativa a les accions de cessació en matèria de protecció dels interessos dels consumidors, Directiva que la present Llei trasllada a l'ordenament jurídic espanyol, en exercici de les competències que la Constitució atribueix a l'Estat en l'article 149.1.6a i 8a.

Per a dur a terme la dita transposició es modifiquen la Llei d'Enjudiciament Civil, les lleis substantives que regulen els àmbits sectorials en què la Directiva 98/27/CE demanda la introducció de l'instrument de l'acció col·lectiva de cessació i, finalment, es norma la qüestió de les entitats espanyoles habilitades en altres Estats membres de la Comunitat Europea per a l'exercici de l'acció de cessació. Hi ha un àmbit substantiu en què la Directiva 98/27/CE obliga a introduir l'acció col·lectiva de cessació que no ha sigut previst plenament en la present Llei: el de servicis de la societat de la informació i comerç electrònic (Directiva 2000/31/CE). La modificació que la present Llei instrumenta en la d'Enjudiciament Civil estableix ja el marc processal adequat perquè, una vegada introduïdes les accions de cessació en la legislació substantiva reguladora de l'àmbit referenciat, este instrument de defensa dels interessos col·lectius dels consumidors i usuaris pugua ser efectivament utilitzat. Però ha de completar-se amb el corresponent text legislatiu que faça efectiva la transposició de la Directiva citada.

D'altra banda, i també responent a la preocupació per la protecció dels consumidors i en exercici de les competències estatals que acabem de referir, es traslladen en la present Llei al nostre ordenament intern la Directiva 98/7/CE, de 16 de febrer de 1998, que modifica la Directiva 87/102/CEE, relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives dels Estats membres en matèria de crèdit al consum, i la Directiva 97/55/CE, de 6 d'octubre de 1997, que modifica la Directiva 84/450/CEE, sobre publicitat enganyosa, a fi d'incloure-hi la publicitat comparativa.

II

En els dos primers capítols, la present Llei regula l'acció de cessació, de manera que es constituïska en un instrument efectiu per a la protecció dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors i usuaris, amb les característiques jurídiques i l'àmbit d'aplicació assenyalats per la Directiva comunitària 98/27/CE. Per a aconseguir este objectiu, la Llei modifica diversos cosos legals preexistents.

En primer lloc, el seu capítol I modifica la Llei d'Enjudiciament Civil, la reforma de la qual és necessària per a fer no sols possible, sinó també eficaç l'exercici de la dita acció, preveient aspectes tan essencials com l'exempció del deure de prestar caució o la imposició de multes coercitives dissuasòries.

En el capítol II es modifica la legislació substantiva relacionada amb els àmbits concrets en els quals es pretén dispensar una adequada protecció tant dels interessos col·lectius com difusos dels consumidors i usuaris per mitjà de l'instrument de l'acció col·lectiva de cessació, a excepció dels àmbits referits a la publicitat il·lícita i al crèdit al consum, respecte dels quals l'acció col·lectiva de cessació s'introdueix en els capítols III i IV, respectivament. Així mateix, es regula la important qüestió de les entitats espanyoles habilitades en altres Estats membres de la Comunitat Europea per a l'exercici de l'acció de cessació.

La incorporació al nostre ordenament jurídic intern de les accions de cessació previstes per la normativa comunitària s'establirà sobre els criteris següents.

La modificació de la Llei d'Enjudiciament Civil permet atorgar a les entitats d'altres Estats membres la capacitat per a ser part i la legitimació necessàries per a poder actuar en els processos que se segueixen davant dels Tribunals espanyols i que porten causa de l'exercici d'una acció col·lectiva de cessació.

A fi de garantir la rapidesa dels procediments judicials en què s'exerciten les dites accions, estos es tramitaran pel juí verbal.

Perseguint el mateix propòsit enunciat en el paràgraf anterior, s'exceptuen els processos en què s'exercite una acció de cessació de l'obligació que existix d'efectuar crides als perjudicats individuals que poguera haver-hi en els processos promoguts per associacions de consumidors i usuaris per a la defensa de drets i interessos d'estos.

D'altra banda, és necessària la competència territorial del Jutge espanyol i s'establirà un sistema «ad hoc» de multes coercitives, mesures encaminades a reforçar l'efectivitat de l'acció de cessació.

Finalment, sent coherents amb el caràcter tuitiu que respecte dels consumidors té la Directiva 98/27/CE, de 19 de maig, el Tribunal podrà, en determinats casos, eximir de prestar caució a qui haja sol·licitat i obtingut una mesura cautelar en l'exercici d'una acció de cessació.

D'altra banda, l'acció de cessació que passen a arrellegar diverses lleis substantives persegueix un doble efecte: el de la condemna judicial a cessar en el comportament lesiu i el de la prohibició judicial de reiteració futura d'eixe comportament, podent-se exercitar així mateix quan la conducta haja ja finalitzat, si hi ha indicis suficients que facen témer la seua reiteració.

Els legitimats per a l'exercici de la dita acció seran, amb caràcter general, els òrgans o entitats públiques competents en matèria de defensa dels consumidors, les associacions de consumidors i usuaris que reunisquen els requisits establits en la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris i disposicions de desplegament, així com les entitats d'altres Estats membres de la Comunitat Europea constituïdes per a la protecció dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors i usuaris.

Pel que fa a les entitats habilitades espanyoles en altres Estats membres de la Comunitat Europea per a l'exercici de l'acció de cessació, s'establirà una doble regulació.

Qualsevol entitat pública competent en matèria de consum que desitge estar habilitada davant de la Comissió Europea per a l'exercici de les dites accions per mitjà de la seua inclusió en la llista amb este fi publicada en el «Diari Oficial de les Comunitats Europees» així ho farà saber, a través de l'Institut Nacional del Consum, al Ministeri de Justícia, que ho notificarà a la Comissió.

No obstant, a les associacions de consumidors i usuaris, a més de la sol·licitud expressa en el sentit abans citat, se'ls exigix que estiguen presents en el Consell de Consumidors i Usuaris. El Ministeri de Justícia, complits estos requisits i a instància de l'Institut Nacional del Consum, efectuarà la preceptiva notificació a la Comissió Europea.

III

Junt amb això, i com ja s'ha assenyalat, la present Llei, en el seu capítol III, trasllada al nostre ordenament intern la Directiva 97/55/CE, de 6 d'octubre de 1997, que ha modificat la Directiva 84/450/CEE per a incloure-hi la publicitat comparativa, així com la Directiva 98/27/CE

quant a l'acció col·lectiva de cessació en matèria de publicitat il·lícita.

La Directiva 97/55/CE considera que la publicitat comparativa pot estimular la competència entre els proveïdors de béns i servicis en benefici del consumidor, ja que permetrà demostrar objectivament els avantatges dels distints productes comparats. Perquè esta forma de publicitat pugua ser utilitzada en condicions d'igualtat per totes les empreses que competixen en el mercat interior europeu, és necessari aproximar les distintes legislacions nacionals, i establir unes regles comunes en tots els Estats membres sobre la forma i el contingut de la publicitat comparativa.

La nostra Llei General de Publicitat va incorporar a l'ordenament espanyol la Directiva 84/450/CEE del Consell, de 10 de setembre de 1984, sobre publicitat enganyosa. La Comunitat Europea va considerar necessari harmonitzar les disposicions dels Estats membres en matèria de protecció contra la publicitat enganyosa, atès que esta publicitat pot distorsionar la competència en el si del mercat interior. Es va considerar, a més, que la política de defensa dels consumidors exigia l'aprovació de mesures que els protegixen contra les formes enganyoses de publicitat.

La Comunitat va posposar per a una segona fase la regulació de la publicitat comparativa. No obstant això, la Llei General de Publicitat de 1988 va regular esta forma de publicitat, establint els requisits d'objectivitat en què la publicitat comparativa de productes o servicis ha de basar-se per a ser considerada lícita. Conforme a la Llei, la publicitat comparativa que no s'ajuste a estos requisits es reputarà com a publicitat deslleial i, en conseqüència, il·lícita.

De la confrontació de la Directiva 97/55/CE amb la regulació de la publicitat comparativa continguda en la Llei General de Publicitat de 1988 es desprén que la nostra legislació nacional respon als plantejaments de la normativa comunitària, en el sentit que a Espanya la publicitat comparativa està permesa sempre que s'ajuste als requisits d'objectivitat en la comparació que assenyalava la Llei.

No obstant això, la incorporació completa de la Directiva 97/55/CE al nostre ordenament requereix una modificació parcial de la Llei General de Publicitat, per a incloure-hi la relació íntegra de les condicions que ha de complir la publicitat comparativa per a ser considerada lícita.

En fi, en este mateix capítol III s'incorpora la pertinent modificació de la Llei General de Publicitat, per a traslladar la Directiva 98/27/CE quant a l'acció col·lectiva de cessació en matèria de publicitat il·lícita.

IV

Finalment, el capítol IV de la present Llei trasllada a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 98/7/CE, de 16 de febrer de 1998, que modifica la Directiva 87/102/CEE, pel que fa al càlcul de la taxa anual equivalent, al disposar que el resultat d'este càlcul s'expressarà amb una precisió de, com a mínim, una xifra decimal i que l'interval entre les dates utilitzades en este s'expressarà en anys o fraccions d'any, partint de la base que un any té 365 o 365,25 o 366 dies en el cas dels anys bixests, amb algunes precisions quant als dies, setmanes i mesos a fi d'aconseguir un major grau d'harmonització dels elements de cost del crèdit al consum i que el consumidor pugua comparar millor els tipus d'interés efectius proposats per les entitats dels distints Estats membres, assegurant un funcionament harmònic del mercat interior.

Junt amb això, el capítol IV trasllada al nostre ordenament intern la Directiva 98/27/CE quant a l'acció col·lectiva de cessació en matèria de crèdit al consum.

CAPÍTOL I

Modificació de la Llei d'Enjudiciament Civil

Article primer. *Modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.*

Els articles 6, 11, 15, 52, 221, 249, 250, 711 i 728 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, es modifiquen en els termes següents:

Primer. S'addiciona un nou punt 8u a l'apartat 1 de l'article 6, amb la redacció següent:

«8u. Les entitats habilitades conforme a la normativa comunitària europea per a l'exercici de l'acció de cessació en defensa dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors i usuaris.»

Segon. S'afeg un apartat 4 a l'article 11, que queda redactat en els termes següents:

«4. Així mateix, el Ministeri Fiscal i les entitats habilitades a què es referix l'article 6.1.8u estaran legitimades per a l'exercici de l'acció de cessació per a la defensa dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors i usuaris.»

Tercer. S'addiciona un apartat 4 a l'article 15, amb la redacció següent:

«4. Queden exceptuats del que disposen els apartats anteriors els processos iniciats per mitjà de l'exercici d'una acció de cessació per a la defensa dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors i usuaris.»

Quart. S'afeg un punt 16é a l'apartat 1 de l'article 52, que queda redactat de la manera següent:

«16é. En els processos en què s'exerceix l'acció de cessació en defensa dels interessos col·lectius com difusos dels consumidors i usuaris, serà competent el Tribunal del lloc on el demandat tinga un establiment, i, a falta d'este, el del seu domicili; si no tinguera domicili en territori espanyol, el del lloc del domicili de l'actor.»

Quint. S'addiciona un apartat 2 a l'article 221, amb la redacció següent:

«2. En les sentències estimatòries d'una acció de cessació en defensa dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors i usuaris el Tribunal, si ho estima procedent, i a càrrec del demandat, podrà acordar la publicació total o parcial de la sentència o, quan els efectes de la infracció puguin mantindre's al llarg del temps, una declaració rectificadora.»

Sext. Es modifiquen els punts 4t i 5t de l'apartat 1 de l'article 249, que queden redactats de la manera següent:

«4t. Les demandes en matèria de competència deslleial, propietat industrial, propietat intel·lectual i publicitat, sempre que no versen exclusivament sobre reclamacions de quantitat, i en este cas es tramitaran pel procediment que els corresponga en funció de la quantia que es reclame. No obstant, caldrà ajustar-se al que disposa el punt 12é de l'apartat 1 de l'article 250 quan es tracte de l'exercici de l'acció de cessació en defensa dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors i usuaris en matèria de publicitat.»

«5t. Les demandes en què s'exerceixen accions relatives a condicions generals de contractació en els casos previstos en la legislació sobre esta matèria, excepte el que disposa el punt 12é de l'apartat 1 de l'article 250.»

Sèptim. S'addiciona un punt 12é a l'apartat 1 de l'article 250, que resulta de la manera següent:

«12é. Les que suposen l'exercici de l'acció de cessació en defensa dels interessos col·lectius i difusos dels consumidors i usuaris.»

Octau. L'article 711 queda redactat com següent:

«Article 711. *Quantia de les multes coercitives.*

1. Per a determinar la quantia de les multes previstes en els articles anteriors, el Tribunal, per mitjà de providència, tindrà en compte el preu o la contraprestació del fer personalíssim establits en el títol executiu i, si no hi constaren o es tractara de desfer el mal fet, el cost dinerari que en el mercat s'atribuísca a eixes conductes.

Les multes mensuals podran ascendir a un 20 per cent del preu o valor i la multa única al 50 per cent de tal preu o valor.

2. La sentència estimatòria d'una acció de cessació en defensa dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors i usuaris imposarà, no obstant, una multa que oscil·larà entre sis-cents i seixanta mil euros, per dia de retard en l'execució de la resolució judicial en el termini assenyalat en la sentència, segons la naturalesa i importància del dany produït i la capacitat econòmica del condemnat. Esta multa haurà de ser ingressada en el Tresor Públic.»

Nové. S'afeg un nou paràgraf a l'apartat 3 de l'article 728, amb la redacció següent:

«En els procediments en què s'exerceix una acció de cessació en defensa dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors i usuaris, el Tribunal podrà dispensar al sol·licitant de la mesura cautelar del deure de prestar caució, ateses les circumstàncies del cas, així com l'entitat econòmica i la repercussió social dels distints interessos afectats.»

CAPÍTOL II

Modificació de lleis sectorials per a introduir-hi l'acció de cessació en defensa dels interessos dels consumidors i usuaris

Article segon. *Modificació de la Llei 7/1998, de 13 d'abril, de Condicions Generals de la Contractació.*

Els articles 16 i 19 de la Llei de 7/1998, de 13 d'abril, de Condicions Generals de la Contractació, es modifiquen en els termes següents:

Primer. L'article 16 queda redactat com següent:

«Article 16. *Legitimació activa.*

Les accions previstes en l'article 12 podran ser exercitades per les entitats següents:

1. Les associacions o corporacions d'empresaris, professionals i agricultors que estatutàriament tinguen encomanada la defensa dels interessos dels seus membres.

2. Les Cambres de Comerç, Indústria i Navegació.»

3. Les associacions de consumidors i usuaris que reunisquen els requisits establits en la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris, o, si és el cas, en la legislació autonòmica en matèria de defensa dels consumidors.

4. L'Institut Nacional del Consum i els òrgans o entitats corresponents de les Comunitats Autònomes i de les Corporacions locals competents en matèria de defensa dels consumidors.

5. Els col·legis professionals legalment constituïts.

6. El Ministeri Fiscal.

7. Les entitats d'altres Estats membres de la Comunitat Europea constituïdes per a la protecció dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors que estiguen habilitades per mitjà de la seua inclusió en la llista publicada amb este fi en el "Diari Oficial de les Comunitats Europees".

Els Jutges i Tribunals acceptaran esta llista com a prova de la capacitat de l'entitat habilitada per a ser part, sense perjuí d'examinar si la finalitat d'esta i els interessos afectats legitimen l'exercici de l'acció.

Totes les entitats citades en este article podran personar-se en els processos promoguts per qual-sevol altra d'elles, si ho estimen oportú, per a la defensa dels interessos que representen.»

Segon. L'article 19 queda redactat de la manera següent:

«Article 19. *Prescripció.*

1. Les accions col·lectives de cessació i retracció són, amb caràcter general, imprescriptibles.

2. No obstant, si les condicions generals s'hagueren depositat en el Registre General de Condicions Generals de la Contractació, les dites accions prescriuran al cap de cinc anys, computats a partir del dia en què s'haguera practicat este depòsit i sempre que les dites condicions generals hagen sigut objecte d'utilització efectiva.

3. Estes accions podran ser exercitades en tot cas durant els cinc anys següents a la declaració judicial ferma de nul·litat o no incorporació que puga dictar-se amb posterioritat com a conseqüència de l'acció individual.

4. L'acció declarativa és imprescriptible.»

Article tercer. *Modificació de la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris.*

Primer. S'addiciona un nou article 10 ter a la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris:

«Article 10 ter.

1. Contra la utilització o la recomanació d'utilització de clàusules abusives que lesionen interessos col·lectius i interessos difusos dels consumidors i usuaris podrà exercitar-se l'acció de cessació.

2. L'acció de cessació es dirigix a obtindre una sentència que condemne el demandat a cessar en la utilització o en la recomanació d'utilització de les dites clàusules i a prohibir la reiteració futura d'estes conductes. Així mateix, l'acció podrà exercir-se per a prohibir la realització d'una conducta quan esta haja finalitzat al temps d'exercitar l'acció, si hi ha indicis suficients que facen témer la seua reiteració de manera immediata.

3. Estaran legitimats per a exercitar l'acció de cessació:

a) L'Institut Nacional del Consum i els òrgans o entitats corresponents de les Comunitats Autònomes i de les Corporacions locals competents en matèria de defensa dels consumidors.

b) Les associacions de consumidors i usuaris que reunisquen els requisits establits en esta Llei o, si és el cas, en la legislació autonòmica en matèria de defensa dels consumidors.

c) El Ministeri Fiscal.

d) Les entitats d'altres Estats membres de la Comunitat Europea constituïdes per a la protecció dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors que estiguen habilitades per mitjà de la seua inclusió en la llista publicada amb este fi en el "Diari Oficial de les Comunitats Europees".

Els Jutges i Tribunals acceptaran esta llista com a prova de la capacitat de l'entitat habilitada per a ser part, sense perjuí d'examinar si la seua finalitat i els interessos afectats legitimen l'exercici de l'acció.

Totes les entitats citades en este article podran personar-se en els processos promoguts per qual-sevol altra d'elles, si ho estimen oportú per a la defensa dels interessos que representen.»

Segon. S'addiciona un nou article 10 quàter a la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris:

«Article 10 quàter.

1. L'Institut Nacional del Consum i els òrgans o entitats corresponents de les Comunitats Autònomes i de les Corporacions locals competents en matèria de defensa dels consumidors podran exercitar accions de cessació en un altre Estat membre de la Comunitat Europea, quan estiguen inclosos en la llista publicada en el "Diari Oficial de les Comunitats Europees".

El Ministeri de Justícia notificarà a la Comissió Europea cada una de les dites entitats, amb la seua denominació i finalitat, amb la sol·licitud prèvia d'estos òrgans o entitats, i traslladarà eixa notificació a l'Institut Nacional del Consum.

2. Les associacions de consumidors i usuaris presents en el Consell de Consumidors i Usuaris podran exercitar accions de cessació en un altre Estat membre de la Comunitat Europea quan estiguen incloses en la llista publicada en el "Diari Oficial de les Comunitats Europees", havent de sol·licitar de l'Institut Nacional del Consum la incorporació a esta llista.

El Ministeri de Justícia notificarà a la Comissió Europea cada una de les dites entitats, amb la seua denominació i finalitat, a instància de l'Institut Nacional del Consum.»

Tercer. S'addiciona una nova disposició addicional tercera a la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris:

«Disposició addicional tercera. *Accions de cessació.*

1. A falta de normativa sectorial específica, davant de les conductes d'empresaris o professionals contràries a la present Llei que lesionen interessos col·lectius o interessos difusos dels consumidors i usuaris podrà exercitar-se l'acció de cessació.

2. L'acció de cessació es dirigix a obtindre una sentència que condemne el demandat a cessar en la conducta i a prohibir la seua reiteració futura. Així mateix, l'acció podrà exercir-se per a prohibir

la realització d'una conducta quan esta haja finalitzat al temps d'exercitar l'acció, si hi ha indicis suficients que facen témer la seua reiteració de manera immediata.

3. La legitimació per a l'exercici d'esta acció es regirà pel que disposa l'article 11, apartats 2 i 3, de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.

En qualsevol cas estarà legitimat el Ministeri Fiscal.»

Article quart. *Modificació de la Llei 26/1991, de 21 de novembre, sobre contractes celebrats fora dels establiments mercantils.*

S'afeg un article 10 a la Llei 26/1991, de 21 de novembre, sobre contractes celebrats fora dels establiments mercantils, que queda redactat de la forma següent:

«Article 10. *Acció de cessació.*

1. Podrà exercitar-se l'acció de cessació contra les conductes contràries a la present Llei que lesionen els interessos tant col·lectius com difusos dels consumidors i usuaris.

2. L'acció de cessació es dirigeix a obtindre una sentència que condemne el demandat a cessar en la conducta contrària a la present Llei i a prohibir la seua reiteració futura. Així mateix, l'acció podrà exercir-se per a prohibir la realització d'una conducta quan esta haja finalitzat al temps d'exercitar l'acció, si hi ha indicis suficients que facen témer la seua reiteració de manera immediata.

3. Estaran legitimats per a exercitar l'acció de cessació:

a) L'Institut Nacional del Consum i els òrgans o entitats corresponents de les Comunitats Autònomes i de les Corporacions Locals competents en matèria de defensa dels consumidors.

b) Les associacions de consumidors i usuaris que reunisquen els requisits establits en la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris, o, si és el cas, en la legislació autonòmica en matèria de defensa dels consumidors.

c) El Ministeri Fiscal.

d) Les entitats d'altres Estats membres de la Comunitat Europea constituïdes per a la protecció dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors que estiguen habilitades per mitjà de la seua inclusió en la llista publicada amb este fi en el "Diari Oficial de les Comunitats Europees".

Els Jutges i Tribunals acceptaran esta llista com a prova de la capacitat de l'entitat habilitada per a ser part, sense perjuí d'examinar si la finalitat d'esta i els interessos afectats legitimen l'exercici de l'acció.

Totes les entitats citades en este article podran personar-se en els processos promoguts per qualsevol altra d'elles, si ho estimen oportú per a la defensa dels interessos que representen.»

Article quint. *Modificació de la Llei 21/1995, de 6 de juliol, reguladora dels Viatges Combinats.*

Es modifica l'article 13 de la Llei 21/1995, de 6 de juliol, reguladora dels Viatges Combinats, i se li addiciona un nou article 14.

Primer. Es modifica l'article 13, que queda redactat en els termes següents:

«Article 13. *Acció de cessació.*

1. Podrà exercitar-se l'acció de cessació contra les conductes contràries a la present Llei que lesionen els interessos tant col·lectius com difusos dels consumidors i usuaris.

2. L'acció de cessació es dirigeix a obtindre una sentència que condemne el demandat a cessar en la conducta contrària a la present Llei i a prohibir la seua reiteració futura. Així mateix, l'acció podrà exercir-se per a prohibir la realització d'una conducta quan esta haja finalitzat al temps d'exercitar l'acció, si hi ha indicis suficients que facen témer la seua reiteració de manera immediata.

3. Estaran legitimats per a exercitar l'acció de cessació:

a) L'Institut Nacional del Consum i els òrgans o entitats corresponents de les Comunitats Autònomes i de les Corporacions locals competents en matèria de defensa dels consumidors.

b) Les associacions de consumidors i usuaris que reunisquen els requisits establits en la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris, o, si és el cas, en la legislació autonòmica en matèria de defensa dels consumidors.

c) El Ministeri Fiscal.

d) Les entitats d'altres Estats membres de la Comunitat Europea constituïdes per a la protecció dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors que estiguen habilitades per mitjà de la seua inclusió en la llista publicada amb este fi en el "Diari Oficial de les Comunitats Europees".

Els Jutges i Tribunals acceptaran esta llista com a prova de la capacitat de l'entitat habilitada per a ser part, sense perjuí d'examinar si la seua finalitat i els interessos afectats legitimen l'exercici de l'acció.

Totes les entitats citades en este article podran personar-se en els processos promoguts per qualsevol altra d'elles, si ho estimen oportú per a la defensa dels interessos que representen.»

Segon. S'addiciona un nou article 14, amb la redacció següent:

«Article 14. *Prescripció d'accions.*

1. Prescriuran pel transcurs de dos anys les accions derivades dels drets reconeguts en la present Llei.

2. L'acció de cessació és, no obstant, imprescriptible.»

Article sext. *Modificació de la Llei 42/1998, de 15 de desembre, sobre drets d'aprofitament per torn de béns immobles d'ús turístic i normes tributàries.*

Es modifica la rúbrica del capítol III del Títol I de la Llei 42/1998, de 15 de desembre, sobre drets d'aprofitament per torn de béns immobles d'ús turístic i normes tributàries, i se li addiciona un article 16 bis, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL III

Incompliment dels servicis i acció de cessació

Article 16 bis. *Acció de cessació.*

1. Podrà exercitar-se l'acció de cessació contra les conductes contràries a la present Llei que lesionen els interessos tant col·lectius com difusos dels consumidors i usuaris.

2. L'acció de cessació es dirigeix a obtindre una sentència que condemne el demandat a cessar en

la conducta contrària a la present Llei i a prohibir la seua reiteració futura. Així mateix, l'acció podrà exercir-se per a prohibir la realització d'una conducta quan esta haja finalitzat al temps d'exercitar l'acció, si hi ha indicis suficients que facen témer la seua reiteració de manera immediata.

3. Estaran legitimats per a exercitar l'acció de cessació:

a) L'Institut Nacional del Consum i els òrgans o entitats corresponents de les Comunitats Autònomes i de les Corporacions locals competents en matèria de defensa dels consumidors.

b) Les associacions de consumidors i usuaris que reunisquen els requisits establits en la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris, o, si és el cas, en la legislació autonòmica en matèria de defensa dels consumidors.

c) El Ministeri Fiscal.

d) Les entitats d'altres Estats membres de la Comunitat Europea constituïdes per a la protecció dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors que estiguen habilitades per mitjà de la seua inclusió en la llista publicada amb este fi en el "Diari Oficial de les Comunitats Europees".

Els Jutges i Tribunals acceptaran esta llista com a prova de la capacitat de l'entitat habilitada per a ser part, sense perjudic d'examinar si la finalitat d'esta i els interessos afectats legitimen l'exercici de l'acció.

Totes les entitats citades en este article podran personar-se en els processos promoguts per qual-sevol altra d'elles, si ho estimen oportú per a la defensa dels interessos que representen.»

Article sèptim. *Modificació de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del Medicament.*

Amb la rúbrica «De l'acció de cessació», s'addiciona un nou Títol XI a la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del Medicament, comprensiu dels nous articles 120 i 121, amb la redacció següent:

«TÍTOL XI

De l'acció de cessació

«Article 120. *Sol·licitud prèvia a l'exercici de l'acció de cessació.*

1. Quan una publicitat de medicaments d'ús humà siga contrària a la present Llei, a les seues disposicions de desplegament o a la Llei General de Sanitat, afectant els interessos col·lectius o difusos dels consumidors i usuaris, podran sol·licitar la seua cessació:

a) L'Institut Nacional del Consum i els òrgans o entitats corresponents de les Comunitats Autònomes i de les Corporacions locals competents en matèria de defensa dels consumidors.

b) Les associacions de consumidors i usuaris que reunisquen els requisits establits en la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris, o, si és el cas, en la legislació autonòmica en matèria de defensa dels consumidors.

c) Les entitats d'altres Estats membres de la Comunitat Europea a què al·ludix l'article 121.

d) Els titulars d'un dret o d'un interès legítim.

2. La sol·licitud es farà per escrit, de forma que permeta tindre constància fefaent de la seua data, de la seua recepció i del seu contingut.

3. La cessació podrà ser sol·licitada des del començament fins a la fi de l'activitat publicitària.

4. Dins dels quinze dies següents a la recepció de la sol·licitud, el requerit comunicarà al requeridor de forma fefaent la seua voluntat de cessar en l'activitat publicitària i procedirà efectivament a la dita cessació.

5. En els casos de silenci o negativa, o quan no haguera tingut lloc la cessació, el requeridor, amb justificació prèvia d'haver efectuat la sol·licitud de cessació, podrà exercitar l'acció prevista en l'article següent.

6. Tant la sol·licitud com la voluntat de cessar, o, si és el cas, la negativa a cessar en l'activitat publicitària, haurà de ser comunicada a l'autoritat sanitària competent en matèria de control de publicitat de medicaments.

Article 121. *Acció de cessació.*

1. Podrà exercir-se l'acció de cessació, sense necessitat d'haver complit el que establix l'article anterior, contra les conductes en matèria de publicitat de medicament d'ús humà contràries a la present Llei, a les seues normes de desplegament o a la Llei General de Sanitat que lesionen interessos tant col·lectius com difusos dels consumidors i usuaris.

2. L'acció de cessació es dirigeix a obtindre una sentència que condemne el demandat a cessar en la conducta contrària a les normes citades en l'apartat anterior i a prohibir la seua reiteració futura. Així mateix, l'acció podrà exercir-se per a prohibir la realització d'una conducta quan esta haja finalitzat al temps d'exercitar l'acció, si hi ha indicis suficients que facen témer la seua reiteració de manera immediata.

Haurà de comunicar-se a l'autoritat sanitària competent en matèria de control de la publicitat de medicaments tant la interposició de l'acció, com la sentència que, si és el cas, es dicte.

3. Estaran legitimats per a exercitar l'acció de cessació:

a) L'Institut Nacional del Consum i els òrgans o entitats corresponents de les Comunitats Autònomes i de les Corporacions locals competents en matèria de defensa dels consumidors.

b) Les associacions de consumidors i usuaris que reunisquen els requisits establits en la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris, o, si és el cas, en la legislació autonòmica en matèria de defensa dels consumidors.

c) El Ministeri Fiscal.

d) Les entitats d'altres Estats membres de la Comunitat Europea constituïdes per a la protecció dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors que estiguen habilitades per mitjà de la seua inclusió en la llista publicada amb este fi en el "Diari Oficial de les Comunitats Europees".

Els Jutges i Tribunals acceptaran esta llista com a prova de la capacitat de l'entitat habilitada per a ser part, sense perjudic d'examinar si la seua finalitat i els interessos afectats legitimen l'exercici de l'acció.

e) Els titulars d'un dret o interès legítim.

Totes les entitats citades en este article podran personar-se en els processos promoguts per qual-sevol altra d'elles, si ho estimen oportú per a la defensa dels interessos que representen.»

Article octau. *Modificació de la Llei 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 89/552 CEE, sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels Estats membres relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva.*

S'afeg un nou capítol VII, amb els nous articles 21 i 22, a la Llei 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 89/552 CEE, sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels Estats membres relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL VII

De l'acció de cessació

«Article 21. *Sol·licitud prèvia a l'exercici de l'acció de cessació.*

1. Quan qualsevol persona física o jurídica infringisca el que estableix la present Llei, lesionant els interessos col·lectius o difusos dels consumidors i usuaris, podran sol·licitar a la dita persona que cesse en el seu comportament il·lícit:

a) L'Institut Nacional del Consum i els òrgans o entitats corresponents de les Comunitats Autònomes i de les Corporacions locals competents en matèria de defensa dels consumidors.

b) Les associacions de consumidors i usuaris que reunisquen els requisits establits en la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris, o, si és el cas, en la legislació autonòmica en matèria de defensa dels consumidors.

c) Les entitats d'altres Estats membres de la Comunitat Europea a què al·ludix l'article 22.

d) Els titulars d'un dret o d'un interès legítim.

2. La sol·licitud es farà per escrit, de forma que permeti tindre constància fefaent de la seua data, de la seua recepció i del seu contingut.

3. La cessació podrà ser sol·licitada des del començament fins a la fi del comportament il·lícit.

4. Dins dels quinze dies següents a la recepció de la sol·licitud, el requerit comunicarà al requeridor de forma fefaent la seua voluntat de cessar en tal comportament i procedirà efectivament a la dita cessació.

5. En els casos de silenci o negativa, o quan no haguera tingut lloc la cessació, el requeridor, amb justificació prèvia d'haver efectuat la sol·licitud de cessació, podrà exercitar l'acció prevista en l'article següent.

Article 22. *Acció de cessació.*

1. Podrà exercitar-se l'acció de cessació contra les conductes contràries a la present Llei que lesionen els interessos tant col·lectius com difusos dels consumidors i usuaris, sense necessitat d'haver complert el que estableix l'article anterior.

2. L'acció de cessació es dirigeix a obtindre una sentència que condemne el demandat a cessar en la conducta contrària a la present Llei i a prohibir la seua reiteració futura. Així mateix, l'acció podrà exercir-se per a prohibir la realització d'una conducta quan esta haja finalitzat al temps d'exercitar l'acció, si hi ha indicis suficients que facen témer la seua reiteració de manera immediata.

3. Estaran legitimats per a exercitar l'acció de cessació:

a) L'Institut Nacional del Consum i els òrgans o entitats corresponents de les Comunitats Autò-

nomes i de les Corporacions locals competents en matèria de defensa dels consumidors.

b) Les associacions de consumidors i usuaris que reunisquen els requisits establits en la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris, o, si és el cas, en la legislació autonòmica en matèria de defensa dels consumidors.

c) El Ministeri Fiscal.

d) Les entitats d'altres Estats membres de la Comunitat Europea constituïdes per a la protecció dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors que estiguen habilitades per mitjà de la seua inclusió en la llista publicada amb este fi en el "Diari Oficial de les Comunitats Europees".

Els Jutges i Tribunals acceptaran esta llista com a prova de la capacitat de l'entitat habilitada per a ser part, sense perjuí d'examinar si la finalitat d'esta i els interessos afectats legitimen l'exercici de l'acció.

e) Els titulars d'un dret o d'un interès legítim.

Totes les entitats citades en este article podran personar-se en els processos promoguts per qualsevol altra d'elles, si ho estimen oportú per a la defensa dels interessos que representen.»

CAPÍTOL III

Modificació de la Llei General de Publicitat

Article nové. *Transposició a l'ordenament jurídic espanyol de la Directiva 97/55/CE, per la qual es modifica la Directiva 84/450/CEE sobre publicitat enganyosa, a fi d'incloure-hi la publicitat comparativa.*

L'article 6 de la Llei 34/1988, d'11 de novembre, General de Publicitat, es modifica, afegint-se un nou article 6 bis, tot això amb la redacció següent:

Primer. Es modifica l'article 6, que queda de la manera següent:

«Article 6.

És publicitat deslleial:

a) La que pel seu contingut, forma de presentació o difusió provoca el descrèdit, denigració o menyspreu directe o indirecte d'una persona o empresa, dels seus productes, servicis, activitats o circumstàncies o de les seues marques, noms comercials o altres signes distintius.

b) La que induïx a confusió amb les empreses, activitats, productes, noms, marques o altres signes distintius dels competidors, així com la que faça ús injustificat de la denominació, sigles, marques o distintius d'altres empreses o institucions, o de les denominacions d'origen o indicacions geogràfiques d'altres productes competidors i, en general, la que siga contrària a les exigències de la bona fe i a les normes de correcció i bons usos mercantils.

c) La publicitat comparativa quan no s'ajuste al que disposa l'article següent.»

Segon. S'introdueix un nou article 6 bis, amb la redacció següent:

«Article 6 bis.

1. Als efectes d'esta Llei, serà publicitat comparativa la que al·ludisca explícitament o implícitament a un competidor o als béns o servicis oferits per ell.

2. La comparació estarà permesa si complix els requisits següents:

a) Els béns o servicis comparats hauran de tindre la mateixa finalitat o satisfer les mateixes necessitats.

b) La comparació es realitzarà de manera objectiva entre una o més característiques essencials, pertinents, verificables i representatives dels béns o servicis, entre les quals podrà incloure's el preu.

c) En el supòsit de productes emparats per una denominació d'origen o indicació geogràfica, denominació específica o especialitat tradicional garantida, la comparació només podrà efectuar-se amb altres productes de la mateixa denominació.

d) No podran presentar-se béns o servicis com a imitacions o rèpliques d'altres a les quals s'aplique una marca o nom comercial protegit.

e) Si la comparació fa referència a una oferta especial s'indicarà la seua data d'inici, si no haguera començat encara, i la de la seua terminació.

f) No podrà traure's un avantatge indegut de la reputació d'una marca, nom comercial o un altre signe distintiu d'algun competidor, ni de les denominacions d'origen o indicacions geogràfiques, denominacions específiques o especialitats tradicionals garantides que emparen productes competidors. Tampoc podrà traure's un avantatge indegut, si és el cas, del mètode de producció ecològica dels productes competidors.

3. En aquelles professions col·legiades en què, en virtut del que disposa l'article 8.1 de la present Llei, siga d'aplicació una norma especial o un règim d'autorització administrativa prèvia en relació amb la seua activitat publicitària, la publicitat comparativa dels seus servicis professionals s'ajustarà al que es dispose en la dita norma o règim.

Els requisits que conforme a esta Llei ha de reunir la publicitat comparativa per a ser considerada lícita hauran de ser exigits, en tot cas, per la normativa especial a què es referix el paràgraf anterior, la qual podrà establir a més altres limitacions o prohibicions de l'ús de comparacions en la publicitat.

4. L'incompliment dels requisits prevists en l'apartat 2 del present article i, en general, qualsevol publicitat deslleial que induisca a error els consumidors, tindrà la consideració d'infracció als efectes prevists en la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris.»

Article deu. *Transposició a l'ordenament jurídic espanyol de la Directiva 98/27/CE quant a l'acció col·lectiva de cessació en matèria de publicitat il·lícita.*

Els articles 25 i 26 de la Llei 34/1988, d'11 de novembre, General de Publicitat, es modifiquen, afegint-se un nou article 29, tot això en els termes següents:

Primer. Es modifica l'article 25, que tindrà la redacció següent:

«Article 25.

1. Qualsevol persona natural o jurídica que resulte afectada i, en general, els que tinguen un dret subjectiu o un interès legítim, podran sol·licitar de l'anunciant la cessació o, si és el cas, la rectificació de la publicitat il·lícita.

2. Quan una publicitat il·lícita afecte els interessos col·lectius o difusos dels consumidors i usuaris, podran sol·licitar de l'anunciant la seua cessació o rectificació:

a) L'Institut Nacional de Consum i els òrgans o entitats corresponents de les Comunitats Autònomes i de les Corporacions locals competents en matèria de defensa dels consumidors.

b) Les associacions de consumidors i usuaris que reunisquen els requisits establits en la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris, o, si és el cas, en la legislació autonòmica en matèria de defensa dels consumidors.

c) Les entitats d'altres Estats membres de la Comunitat Europea a què al·ludix l'article 29.

d) Els titulars d'un dret o d'un interès legítim.

3. La sol·licitud es farà per escrit, de forma que permeta tindre constància fefaent de la seua data, de la seua recepció i del seu contingut.»

Segon. Es modifica l'article 26, que queda de la manera següent:

«Article 26.

1. La cessació podrà ser sol·licitada des del començament fins a la fi de l'activitat publicitària.

2. Dins dels quinze dies següents a la recepció de la sol·licitud, l'anunciant comunicarà al requeridor de forma fefaent la seua voluntat de cessar en l'activitat publicitària i procedirà efectivament a la dita cessació.

3. En els casos de silenci o negativa, o quan no haguera tingut lloc la cessació, el requeridor, amb justificació prèvia d'haver efectuat la sol·licitud de cessació, podrà exercitar l'acció prevista en l'article 29.»

Tercer. S'addiciona un nou article 29, amb la redacció següent:

«Article 29.

1. Podrà exercitar-se l'acció de cessació contra les conductes contràries a la present Llei que lesionen els interessos tant col·lectius com difusos dels consumidors i usuaris, sense necessitat d'haver complert el que estableix l'article 26.

2. L'acció de cessació es dirigeix a obtindre una sentència que condemne el demandat a cessar en la conducta contrària a la present Llei i a prohibir la seua reiteració futura. Així mateix, l'acció podrà exercir-se per a prohibir la realització d'una conducta quan esta haja finalitzat al temps d'exercitar l'acció, si hi ha indicis suficients que facen témer la seua reiteració de manera immediata.

3. Estaran legitimats per a exercitar l'acció de cessació:

a) L'Institut Nacional del Consum i els òrgans o entitats corresponents de les Comunitats Autònomes i de les Corporacions locals competents en matèria de defensa dels consumidors.

b) Les associacions de consumidors i usuaris que reunisquen els requisits establits en la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris, o, si és el cas, en la legislació autonòmica en matèria de defensa dels consumidors.

c) El Ministeri Fiscal.

d) Les entitats d'altres Estats membres de la Comunitat Europea constituïdes per a la protecció dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors que estiguen habilitades per mitjà de la seua inclusió en la llista publicada amb este fi en el "Diari Oficial de les Comunitats Europees".

Els Jutges i Tribunals acceptaran esta llista com a prova de la capacitat de l'entitat habilitada per a ser part, sense perjuí d'examinar si la finalitat d'esta i els interessos afectats legitimen l'exercici de l'acció.

e) Els titulars d'un dret o d'un interès legítim.

Totes les entitats citades en este article podran personar-se en els processos promoguts per qualsevol altra d'elles, si ho estimen oportú per a la defensa dels interessos que representen.»

CAPÍTOL IV

Modificació de la Llei de Crèdit al Consum

Article onze. *Transposició a l'ordenament jurídic espanyol de la Directiva 98/7/CE, que modifica la Directiva 87/102/CEE relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives dels Estats membres en matèria de crèdit al consum.*

Es modifica l'article 18 de la Llei 7/1995, de 23 de març, de Crèdit al Consum, se li afegida una disposició addicional única i se'n modifica l'annex, en els termes següents:

Primer. S'addicionen dos últims paràgrafs a l'article 18, amb la redacció següent:

«Sense perjudici de l'aplicació general de la fórmula matemàtica mencionada en el paràgraf anterior, per mitjà d'Orde del ministre d'Economia es podran establir les hipòtesis de càlcul oportunes per a determinar la TAE en aquells supòsits en què no es conega qualsevol dels elements necessaris per a la seua aplicació en el moment de la concessió de l'operació de crèdit.

El Banc d'Espanya podrà establir la indicada hipòtesi de càlcul prèvia habilitació expressa per mitjà d'Orde del ministre d'Economia.»

Segon. S'afegida una disposició addicional única del tenor següent:

«La indicació de la taxa anual equivalent serà obligatòria, en els termes prevists en la present Llei, no sols quan el préstec és concedit per una entitat financera o empresari espanyol, sinó quan el concedent és una entitat estrangera, sempre que el contracte estiga sotmès a la legislació espanyola o presente un punt de connexió amb ella o amb la legislació d'un altre Estat de la Unió Europea.»

Tercer. Es modifica el contingut de l'annex, que queda redactat en els termes següents:

«ANNEX

I. Càlcul de la taxa anual equivalent (TAE) de costos o de rendibilitats

La taxa anual equivalent (TAE), a què es referix l'article 18 d'esta Llei, es calcularà d'acord amb la següent fórmula matemàtica:

$$TAE = (1 + i_k)^k - 1$$

Sent k el nombre de vegades que l'any conté al període de temps triat entre dos pagaments consecutius. Dependrà de la freqüència amb què es realitzen les disposicions o el càlcul de les quantitats a pagar (així, si es realitzen cada mes, k serà 12; si es realitzen cada trimestre, k serà 4; si es realitzen cada quadrimestre, serà 3; si es realitzen cada semestre, k serà 2, etc.).

i_k simbolitza la taxa efectiva corresponent al període de temps triat entre dos pagaments consecutius (període del terme). Tal període coincidirà amb el triat per a expressar els t_n i els t_m continguts en la fórmula que ve a continuació. Esta taxa i_k es calcularà (bé algebraicament, bé per aproxima-

cions successives, bé per mitjà d'un programa d'ordinador) utilitzant la fórmula següent:

$$\sum_{n=1}^x D_n (1+i_k)^{-tn} = \sum_{m=1}^y R_m (1+i_k)^{-tm}$$

sent:

- D_n = La quantia de la disposició o entrega número n.
- R_m = La quantia del pagament número m per amortització, interessos o altres gastos inclosos en el cost o rendiment efectiu de l'operació.
- n = El nombre de disposicions o entregues simbolitzades per D.
- m = El nombre de pagaments simbolitzats per R.
- t_n = Temps transcorregut des de la data d'equivalència triada fins a la disposició o entrega n.
- t_m = Temps transcorregut des de la data d'equivalència triada fins a la del pagament m.
- Σ = El signe indicatiu de la suma.
- x = El número d'orde de l'última disposició o entrega simbolitzada per D.
- y = El número d'orde de l'últim pagament simbolitzat per R.

Observacions:

a) Sense perjudici de les hipòtesis que siga necessari realitzar, les quanties dels termes de les fórmules anteriors seran les que es deriven del contracte o de l'exemple representatiu a què es referixen.

b) Les sumes abonades per les dos parts en diferents moments no seran necessàriament iguals i no seran abonades necessàriament amb intervals iguals.

c) La data inicial serà la de la primera entrega o disposició.

d) L'interval entre les dates utilitzades en el càlcul s'expressarà en anys o fraccions d'any. Es partirà de la base que un any té 365 o 365,25 dies o 366 en cas dels anys bixests, 52 setmanes o 12 mesos d'igual duració. També es partirà de la base que cada un d'estos mesos d'igual duració té 30,41666 dies (és a dir 365/12).

e) El resultat del càlcul s'expressarà amb una precisió de, com a mínim, una xifra decimal. S'aplicarà la següent norma per a l'arredoniment d'una xifra determinada: si la xifra que figura en el lloc decimal següent a la xifra decimal determinada és superior o igual a 5, la quantitat de xifra decimal determinada s'arredonirà a la xifra superior, en qualsevol altre cas s'arredonirà a la xifra inferior.

f) L'aplicació de les fórmules i observacions anteriors hauran de donar uns resultats idèntics al dels exemples presentats en l'apartat II d'este annex.

II. Exemples de càlcul

A) Càlcul de la taxa anual equivalent (TAE) basat en el calendari 1 any = 365 dies o 366 dies per als anys bixests.

1. Exemple primer: una persona A presta a una persona B una suma de 1.000 euros l'1 de gener de 1994, i esta es compromet a tornar en un pagament únic 1.200 euros l'1 de juliol de 1995, és

a dir, 1,5 anys o 546 (= 365 + 181) dies després de la data del préstec.

En este exemple:

$D_n = 1.000$ euros en el moment o data inicial (data de l'equivalència triada).

$t_n = 0$.

$R_m = 1.200$ euros.

$t_m = 546/365$.

$k = 1$ (si el període triat per a realitzar els pagaments —en este cas el càlcul dels interessos— i per tant d'expressar els t_n i t_m és l'any).

Per tant:

$$1.000 (1 + i_k)^0 = 1.200 (1 + i_k)^{-546/365}$$

$$1 + i_k = 1,129620377$$

$$i_k = 0,129620377$$

$$TAE = (1 + i_k)^1 - 1$$

$$TAE = (1 + 0,129620377) - 1 = 0,129620377$$

Esta quantitat s'arredonirà a 13 per 100 (o a 12,96 per 100 si es preferix una precisió de dos xifres decimals).

2. Exemple segon: una persona A presta l'1 de gener de 1997 a una persona B 1.000 euros, i li reté per concepte de gastos administratius 50 euros, de manera que el préstec és, en realitat, 950 euros. La persona B es compromet a pagar 1.200 euros per devolució de capital i pagament d'interessos l'1 de juliol de 1998.

En este cas l'entrada o disposició per al prestatari són 950 euros.

Per tant:

Ara $D_n = 950$.

$$950 = 1.200 (1 + i_k)^{-546/365}$$

$$1 + i_k = 1,169026$$

$$i_k = 0,169026$$

$$TAE = 0,169026$$

Esta quantitat s'arredonirà a 16,9 per 100 (o a 16,90 per 100 si es preferix una precisió de dos xifres decimals).

3. Exemple tercer: una persona A presta a la persona B 1.000 euros, l'1 de gener de 1997 i esta es compromet a tornar-los en dos pagaments de 600 euros cada un, al cap d'un any i de dos anys respectivament.

En este cas:

$D = 1.000$ euros.

$t_n = 0$.

$R = 2$ pagaments de 600 euros cada un.

$t_m = 1$ any i 2 anys respectivament.

Per tant:

$$1.000 = 600 (1 + i_k)^{-365/365} + 600 (1 + i_k)^{-730/365}$$

A l'efectuar els càlculs algebraics s'obté

$$TAE = 0,1306623$$

Esta quantitat s'arredonirà a 13,1 per 100 (o a 13,07 per 100 si es preferix una precisió de dos xifres decimals).

4. Exemple quart: la persona A presta a la persona B 1.000 euros, l'1 de gener de 1997, i esta es compromet a realitzar els següents pagaments per reembossament de capital i càrregues financeres per a cancel·lar-lo:

Als tres mesos (0,25 anys o 90 dies): 272 euros.

Als sis mesos (0,5 anys o 181 dies): 272 euros.

Als dotze mesos (1 any o 365 dies): 544 euros.

Total: 1.088 euros.

En este cas:

$$1.000 = 272 (1 + i_k)^{-90/365} + 272 (1 + i_k)^{-181/365} + 544 (1 + i_k)^{-365/365}$$

$$TAE = 0,13226$$

Esta quantitat s'arredonirà a 13,2 per 100 (o a 13,23 per 100 si es preferix una precisió de dos xifres decimals).

B) Càlcul de la taxa anual equivalent (TAE) basat en un any normalitzat 1 any = 365 dies, o 365,25 dies, 52 setmanes, o 12 mesos iguals.

1. Exemple u: una persona A presta a una persona B 1.000 euros, i esta es compromet a tornar en un pagament únic 1.200 euros dins d'un any i mig (és a dir, $1,5 \times 365 = 547,5$ dies, $1,5 \times 365,25 = 547,875$ dies, $1,5 \times 366 = 549$ dies, $1,5 \times 12 = 18$ mesos, o $1,5 \times 52 = 78$ setmanes).

En este cas:

$$1.000 (1 + i_k)^0 = 1.200 (1 + i_k)^{-547,5/365} = 1.200 (1 + i_k)^{-547,875/365,25} = 1.200 (1 + i_k)^{-18/12} = 1.200 (1 + i_k)^{-78/52} = 1.200 (1 + i_k)^{-1,5}$$

$$i_k = 0,129243$$

$$TAE = (1 + i_k)^1 - 1 = 0,129243$$

Esta quantitat s'arredonirà a 12,9 per 100 (o a 12,92 si es preferix una precisió de dos xifres decimals).

2. Exemple dos: una persona A presta a una persona B 1.000 euros, i pel cobrament de gastos administratius se li retenen 50 euros, de manera que el préstec és en realitat de 950 euros. La persona B es compromet a pagar 1.200 euros un any i mig després de la data del préstec.

En este cas:

$$950 = 1.200 (1 + i_k)^{-547,5/365} = 1.200 (1 + i_k)^{-547,875/365,25} = 1.200 (1 + i_k)^{-18/12} = 1.200 (1 + i_k)^{-78/52} = 1.200 (1 + i_k)^{-1,5}$$

$$TAE = 0,168526$$

Esta quantitat s'arredonirà a 16,9 per 100 (o a 16,85 per 100 si es preferix una precisió de dos xifres decimals).

3. Exemple tres: una persona A presta a una persona B 1.000 euros i esta es compromet a tornar-li 600 euros al cap d'un any i 600 euros al cap de dos anys per reembossament del capital prestat i per interessos.

En este cas:

$$1.000 (1 + i_k)^0 = 600 (1 + i_k)^{-365/365} + 600 (1 + i_k)^{-730/365} = 600 (1 + i_k)^{-365,25/365,25} + 600 (1 + i_k)^{-730,5/365,25} = 600 (1 + i_k)^{-12/12} + 600 (1 + i_k)^{-24/12} = 600 (1 + i_k)^{-52/52} + 600 (1 + i_k)^{-104/52} = 600 (1 + i_k)^{-1} + 600 (1 + i_k)^{-2}$$

$$TAE = 0,13066$$

Esta quantitat s'arredonirà a 13,1 per 100 (o a 13,07 per 100 si es preferix una precisió de dos xifres decimals).

4. Exemple quatre: una persona A presta a una persona B 1.000 euros, i esta es compromet a realitzar els següents pagaments per reembossament de capital i càrregues financeres per a cancel·lar-lo.

a. Als tres mesos (0,25 anys/13 setmanes/91,25 dies/91,3125 dies): 272 euros.

b. Als sis mesos (0,5 anys/26 setmanes/182,5 dies/182,625 dies): 272 euros.

c. Als dotze mesos (1 any/52 setmanes/365 dies/365,25 dies): 544 euros.
Total: 1.088 euros.

En este cas:

$$\begin{aligned} 1.000 &= 272 (1 + i_k)^{-91,25/365} + 272 (1 + i_k)^{-182,5/365} + \\ &+ 544 (1 + i_k)^{-365/365} = 272 (1 + i_k)^{-91,3125/365,25} + \\ &+ 272 (1 + i_k)^{-182,625/365,25} = \\ &= 544 (1 + i_k)^{-365,25/365,25} = 272 (1 + i_k)^{-3/12} + \\ &+ 272 (1 + i_k)^{-12/12} + 544 (1 + i_k)^{-26/62} = \\ &= 272 (1 + i_k) + 272 (1 + i_k) + 544 (1 + i_k)^{-52/52} = \\ &= 272 (1 + i_k)^{0,25} + 272 (1 + i_k)^{0,5} + 544 (1 + i_k)^{-1}. \\ \text{TAE} &= 0,13185. \end{aligned}$$

Esta xifra s'arredondirà a 13,2 per 100 (o a 13,19 per 100 si es preferix una precisió de dos xifres decimals).»

Article dotze. *Transposició a l'ordenament jurídic espanyol de la Directiva 98/27/CE quant a l'acció col·lectiva de cessació en matèria de crèdit al consum.*

S'addiciona un nou article 20 a la Llei 7/1995, de 23 de març, de Crèdit al Consum, del tenor següent:

«Article 20. *Acció de cessació.*

1. Podrà exercitar-se l'acció de cessació contra les conductes contràries a la present Llei que lesionen els interessos tant col·lectius com difusos dels consumidors i usuaris.

2. L'acció de cessació es dirigirà a obtenir una sentència que condemne el demandat a cessar en la conducta contrària a la present Llei i a prohibir la seua reiteració futura. Així mateix, l'acció podrà exercir-se per a prohibir la realització d'una conducta quan esta haja finalitzat al temps d'exercitar l'acció, si hi ha indicis suficients que facen témer la seua reiteració de manera immediata.

3. Estaran legitimats per a exercitar l'acció de cessació:

a) L'Institut Nacional del Consum i els òrgans o entitats corresponents de les Comunitats Autònomes i de les Corporacions locals competents en matèria de defensa dels consumidors.

b) Les associacions de consumidors i usuaris que reunisquen els requisits establits en la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris, o, si és el cas, en la legislació autonòmica en matèria de defensa dels consumidors.

c) El Ministeri Fiscal.

d) Les entitats d'altres Estats membres de la Comunitat Europea constituïdes per a la protecció dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors, que estiguen habilitades per mitjà de la seua inclusió en la llista publicada amb este fi en el "Diari Oficial de les Comunitats Europees".

Els Jutges i Tribunals acceptaran esta llista com a prova de la capacitat de l'entitat habilitada per a ser part, sense perjuí d'examinar si la finalitat d'esta i els interessos afectats legitimen l'exercici de l'acció.

Totes les entitats citades en este article podran personar-se en els processos promoguts per qualsevol altra d'estes, si ho estimen oportú per a la defensa dels interessos que representen.»

Disposició transitòria única. *Tramitació dels processos iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present Llei.*

Els processos iniciats per l'exercici de les accions de cessació arrellegades en la Llei 34/1988, d'11 de novembre, General de Publicitat, i en la Llei 7/1998, de 13 d'abril, de Condicions Generals de la Contractació, que hagen començat abans de l'entrada en vigor de la present Llei es continuaran substanciant pels tràmits del juí ordinari.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes del mateix rang o d'un rang inferior en allò que contradiguen o s'oposen a la present Llei.

Disposició final única. *Fonament constitucional.*

La present Llei es dicta a l'empara de la competència que correspon a l'Estat de conformitat amb l'article 149.1.6a i 8a de la Constitució.

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei i que la facen complir.

Madrid, 28 d'octubre del 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

22187 *LLEI 40/2002, de 14 de novembre, reguladora del contracte d'aparcament de vehicles.* («BOE» 274, de 15-11-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que veguen i entenguen esta Llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La realitat social imposa la consideració legal de la relació jurídica establida entorn de la figura de l'aparcament dels vehicles de motor, atesa la massificació del fenomen, així com els problemes que es deriven de la falta d'un desplegament legislatiu específic.

La jurisprudència ve reclamant, en este sentit, la conveniència de la dita regulació específica, per a evitar els problemes que es deriven a l'incardinar la regulació de l'aparcament en diverses figures contractuals del nostre ordenament civil. La dificultat que això comporta genera un ampli marge d'inseguretat al no delimitar específicament les respectives responsabilitats d'empresaris i usuaris, especialment davant de l'important nombre de supòsits que la massificació abans invocada comporta en les conseqüències jurídiques de l'aparcament.

Per això, la present Llei delimita, en primer terme, quins són els aparcaments objecte d'esta, distingint-los d'aquells que, per la seua menor transcendència, poden ser tractats a l'empara de l'ordenació d'altres figures con-